

PUNDURKA 4

Kutasi Horváth Katalin: A csend közepén

Lektorált változat

A VERSLISTA által kiírt nyílt pályázatos írásokból – PDF-ben – 2021

VERSLISTA

verslista@googlegroups.com

Előszó

A pundurka hamar közkedveltté vált a Kortárs Magyar Irodalom oldal tevékenysége által. Először a Képzeld el... folyóirat állatos pundurkás száma jelent meg 2019-ben, majd beindult FB-csoportunkban a forma iránti érzékenyítés, melynek eredménye a Pundurkák 1. száma, ezt követte további kettő összeállítás, miközben egy pályázatfolyam eredményeként a Feketén-Fehéren pundurkás száma is megjelent, de egy szép antológiával is dicsekedhetünk azóta: a Virágok haikura, pundurkára, apevára 16 virág (és a forma) szépségét zengi.

A pindurka versek hétről hétre hódítanak folyamatosan, az elmúlt időszakban az érzelmek húrjait pengettük végig az abc betűit követve, megosztva egymással akár legbensőbb gondolatainkat is, feltárva lelkünk szegleteit, titkos vágyainkat, elméláztunk emberi kapcsolataink őszinteségéről, mélységéről, miközben szembesültünk saját hibáinkkal és erényeinkkel is. Reméljük, a válogatás sokakat kíváncsivá tesz!

Néha megmosolyogjuk bocsánatos emberi hibáinkat, olykor bölcselkedünk, általánosítunk, tanulságokat fogalmazunk meg, tükröt nyújtunk mások elé, miközben magunkba nézünk, megidézzük történeket, ritkábban vagy gyakrabban megélt érzéseket. Kiderül, mit tartunk elnézhető vagy elítélendő hibának, mi az, ami a legmélyebben fáj, esetleg amin nem is tudjuk túltenni magunkat.

Oly sokfélék vagyunk, annyira másképp - és sokszor mi magunk is sokféleképpen - éljük meg a világ dolgait, olvasmányainkból, filmélményeinkből, a hétköznapi megélt történetekből vesszük gondolatainkat, vagy csak hallomásból megismert eseményekre hivatkozunk. Hol ezt, hol azt az ismerősünket, rokonunkat képzeljük magunk elé, mikor formába öntünk egy érzést, hol egy frissen megélt saját élményt, vagy egy több évtizedes hangulatot idézzük meg, de legtöbbször a sok-sok megtapasztalt esemény során kialakult véleményünket, benyomásunkat rögzítjük egy-egy pundurka segítségével. Lélekemelő olvasgatást a válogatott pundurkákhoz!

Kutasi Horváth Katalin

AGGÓDÁS

Horváth-Tóth Éva:

A lét patak, s mérgé
az aggodalom.
Szomjan halnál
víz mellett?

Sági Klári:

Mi az anyai sors?
Félelem, féltés,
gyermekünkért
aggódás.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Aggódok a bolygónk
jövője miatt.
Mi várhat rá?
Pusztulás?

Kutasi Horváth Katalin:

Hogy bekövetkezik,
mindig is féltém.
Védhetetlen
sorscsapás.

Petres Katalin:

Aggódó szeretet
természetesen
halkan féltő,
nem fojtó.

Szabó Edit Irma:

Ne aggódj, hisz ezzel
csak bevonzod a
félelmedet.
Higgy és bízz!

Kisznay Ibolya:

Lopja a holnapot,
a ma örömét
tönkreteszi;
ne aggódj!

Tuboly Erzsébet:

Szívünkbe kódolva:
aggódni mindig
azért, akit
szeretünk.

Gyergyói Edit:

Az aggodás furcsa
látomásokkal
színezi be
életünk.

Gáspár Klára:

Aggkórban szenvedők
sok aggodása
aggódásra
ad okot

Bartalovics Terézia:

Aggodalom ül itt...
itt, a vállamon.
Jó volt Veled...
már tudom.

Jószay Magdolna:

Egy csecsemő örök
aggódás úgy is,
ha nyugodtak
álmai.

Radnóti Léda:

Anyai aggodás
szívemet tépi
Józanságom
legyőzi

Gyergyói Edit:

Az aggodás nem más,
mint a félelem
kapujában
remegni.

Kutasi Horváth Katalin:

Annyi aggodalom
gyűlt össze bennem,
s nem oldja fel
senki már!

Kisznýér Ibolya:

Felesleges dolog -
hiába tudom,
magával ránt
a mélybe.

Gáspár Klára:

Pozitív gondolat,
optimista lét.
Távozz tőlem,
aggódás!

Csernyi Noémi:

Ringató karomban
vár a nyugalom.
Nincs aggodás,
csak béke.

BECSÜLETESSÉG

Gáspár Klára:

Bizonytalan utak,
kanyargós ösvény;
a becsület
egyenes.

Horváth-Tóth Éva:

Ha a kísértés már
nyakig ér, s így sem
csábulsz, az szép
erényed.

Kutasi Horváth Katalin:

Ha Becsület volna
mindenki ura,
szépen élnénk,
s emberül.

Domokos Edit:

Elgurult, megleled -
becsületesség
legyen veled,
add vissza!

Kisznayér Ibolya:

Igazság, becsület,
egyre jobban fogy,
mai világ
korcsosul.

T. Bernáth Panni:

Becsületünk egy van
nem adhatjuk el
hazug csalfa
dolgokért

T. Bernáth Panni:

Kínzó álmok gyötrik
azt ki becsstelen
tisztá lélek
jól alszik

Radnóti Léda:

Őszinteség, igaz
Becsületesség
vigasz, erő,
lendület.

Kisznýér Ibolya:

A lelkiismeret
biztat hűségre,
hallani kell
igazát.

Tuboly Erzsébet:

A becsületesség
kifizetődő.
Nincs álmatlan
éjszaka.

Kutasi Horváth Katalin:

A becsület nagy kincs,
átok is lehet
egyenetlen
világban.

Jószay Magdolna:

A becsület mindig
többet ér ezer
alattomos
szép szónál.

Gyergyói Edit:

Nincs fontosabb, mint a
becsületes út -
üdvösség lesz
jutalmad.

Sági Klári:

A becsületesség
kevésbé divat,
egyre romlik
az erkölcs.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

A becsületesség
a legfőbb erény.
Próbálgj élni
e szerint!

Gáspár Klára:

Becsületességem
egyszerűen csak
nyugodt álmod
záloga

Kutasi Horváth Katalin:

Gertrúdistól Bánk bán
számon kérhette
becsülete
sérelmét.

Kisznýér Ibolya:

Nemes, becses érték,
kiváló jellem,
őszinte lét,
ritka kincs.

CSENDESSÉG

Szabó Eszter Helka:

Megfognám a semmit.
Puha. Átlátszó.
A válaszod
csendre csend.

Horváth-Tóth Éva:

Csak a szívem pilléz
lágyneszeket most,
virágindán
csend hintál.

Klotz Mária:

temetői csendben
halottak szólnak
párbeszédes
lelki gyász

Sági Klári:

Temetőkertekben
különös a csend,
fájdalmas az
elmúlás.

Tuboly Erzsébet:

Holdfényes éjszaka.
Csend ül a tájon.
Denevér száll
hangtalan.

Kutasi Horváth Katalin:

Szívemben bú fészkel,
madaram elszállt,
csend költözött
helyébe.

Kristófné Vidók Margit:

Áhítatos csendben
hallhatod te is
angyalhárfa
zenéjét.

Jószay Magdolna:

A fák közt csendesség
honol és béke,
barátom a
természet.

Gyergyói Edit:

Csendesség költözött
szívembe - lelkem
a kijelölt
úton jár.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Alkotói csendben
ihletre várok,
toll pihen a
papíron.

Buday Anikó:

Már csak néz, nincs velem,
hiába minden,
lelke csendes,
távozik.

Tuboly Erzsébet:

Csendesség. Hallani
vélem lépteid
koppanását.
Álmodom.

Radnóti Léda:

Igazi csendesség
szomorú sírok
füzeinek
árnyában

Kristófné Vidók Margit:

Nesztelenül oson
a hajnali fény,
harmatcseppek
gyöngyein.

Kisznyér Ibolya:

Fájó csendesség ül
kudarccok romján,
múlt bánata
nem enyhül.

Gáspár Klára:

Békák brekegése
tóparti csendben
vízi mesét
komponál.

Kutasi Horváth Katalin:

Törd meg a csöndemet,
beszélj még hozzám,
éleszd múltunk
jelenné!

Radmila Marković:

Kezével átölel
nem szól egy szót sem
vágya gyöngyszem
csókot kér

DUZZOGÁS

Kutasi Horváth Katalin:

A bölcs sosem duzzog,
kívülről szemlél
mindent, amit
érdemes.

T. Bernáth Panni:

Duzzogó felnőttek
szerelmet ölnek
fájó sebet
ejtenek

Gyergyói Edit:

Duzzoghatsz szüntelen -
a megoldás ott
lapul bent a
lelkedben.

Horváth-Tóth Éva:

Toppant a láb, sóhaj
lebben, szemöldök
ráncba fut, csend,
duzzogás.

Kisznyér Ibolya:

Sérelme sötétben
botor duzzogás,
fényt nem enged
meglátni.

Buday Anikó:

Duzzog a gyermek, ha
igazát kétled,
mosolyog, ha
megérted.

Radnóti Léda:

Duzzogtam eleget
duzzogjon most más
mosolyogni
sokkal jobb

Klotz Mária:

Duzzogásból soha
nem születik jó,
megmérgezi
életed.

Kutasi Horváth Katalin:

Ha mindig csak duzzogsz,
mikor mosolyogsz?
Szikrát szór csak
szép szemed?

Sági Klári:

Duzzogtam eleget
kislány koromban,
semmit nem ért
a hisztim.

Horváth-Tóth Éva:

A mosatlan duzzog,
a dézsában, vár.
Talán holnap
elmosom.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Hisztizés, duzzogás -
gyerek „fegyvere”.
Csak figyelmet
szeretne!

Kisznay Ibolya:

Fenn hordja az orrát,
nem érvel, nem szól,
engesztelést
szeretne.

Gáspár Klára:

Csücsöri szájacská,
pufók arcocská -
a kisgyermek
így duzzog.

Jószay Magdolna:

Ha szomorú vagy, az
lelkedben zajlik.
De ha duzzogsz,
másnak szól.

Radnóti Léda:

Keserű duzzogás
gyereknek sorsa
ha úgy érzi
becsapták

Gáspár Klára:

Félreértett mondat,
kimondatlan szó
eredménye
duzzogás

Kutasi Horváth Katalin:

Sztoikus nyugalom
vett erőt rajtam.
Duzzogásra
nem futja.

ELÉGEDETTSÉG

Kutasi Horváth Katalin:

Gyanús, hogy nem morogsz.
Beteg vagy talán?
Elégedett
nem lehetsz...

Horváth-Tóth Éva:

Pár perc csend, kávé, gőz,
egy-két korty gyönyör,
elégedett
lehetek.

Sági Klári:

Nem vagyok magammal
megelégedve,
többet, jobbat
akarok.

Gyergyói Edit:

Szívemben szenvedély
tüze perzselő -
elégedett
a lelkem.

T. Bernáth Panni:

Harmóniában él
az elégedett
békét sugall
s nyugalmat

Jószay Magdolna:

Elégedettségem
határtalan, ha
dorombol a
cirmosom.

Gáspár Klára:

Az elégedettség
az unalomnak
posványába
taszíthat

Kutasi Horváth Katalin:

Fönn a hegyek ormán
szabadabb szívem,
elégedett
világom.

Horváth-Tóth Éva:

Elégedett vagyok
az életemmel,
mert szeretnek,
s szeretek.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Elégedettségem
a szereteted
táplálja, s ez
kölcsonös...

Kutasi Horváth Katalin:

Boldog s elégedett
Berzsenyi talán?
Osztályrésze
rámutat.

Horváth-Tóth Éva:

Ha a szem nem látja,
a szív súgja majd,
ami számít,
mind ott van.

Petres Katalin:

Veszélyes és csalfa
elégedettség,
messze tőlem,
kerülj el!

Radnóti Léda:

Elégedettséged
hamis érzelem
mások kárán
ne örülj

Kisznyér Ibolya:

Elégedett ember,
harmóniában,
békét sugall
sorsával.

Jószay Magdolna:

Elégedettségem
határtalan, ha
dorombol a
cirmosom.

Gáspár Klára:

Az elégedettség
a lelki békém
és nyugalmam
záloga.

Kutasi Horváth Katalin:

Megelégedettnek
sosem fogsz látni,
örök kétely
sanyargat.

FELTŰNŐSKÖDÉS

Domokos Edit:

Harsány színnel járó
feltűnősködés,
hangos szavak -
tévutak.

Kutasi Horváth Katalin:

Harsány vagy és öntelt,
tiéd a világ!
Szegény lelked
elveszett!

Horváth-Tóth Éva:

Feltűnni épp azzal,
hogy nem feltűnő
valaki, az
művészet.

Kisznayér Ibolya:

Felnőttnek szánalmas,
talán betegség,
ha tudatos,
szomorú.

Kutasi Horváth Katalin:

Csak ibolya vagyok,
nem túl feltűnő.
De illatom
elárul.

Radmila Marković:

Az feltűnősködik,
aki önmagát
érdemtelen
dicséri.

Sági Klári:

A feltűnősködés
rossz jellemvonás,
átmeneti
kis siker.

Radnóti Léda:

Tűnj ki kedvességgel
figyelmességgel
szeretettel
mosollyal.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Én nagyon szeretlek,
feltűnősködés
és gőg nélkül,
őszintén...

Jószay Magdolna:

Fekete macska is
feltűnő apró
fehér pöttyel
homlokán.

Kisznyér Ibolya:

Kisgyermek mókája
feltűnősködés,
szeretetvágy
játéka.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Tollát teríti a
páva. Így akar
párt találni
magának.

Radnóti Léda:

A sorból kilógni
másón túltenni
pukkasztani
sokakat

Gyergyói Edit:

A feltűnősködés
a kisebbségi
komplexusnak
álarca.

Horváth-Tóth Éva:

Nem minden feltűnő
képvisel rosszat,
álca mögött
lakhath félsz.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Cicababa, ficsúr,
feltűnősködés
útján tud csak
kitűnni...

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Feltűnősködésed
miatt sosem tudsz
barátokra
találni.

Kutasi Horváth Katalin:

Visszatetsző gőgöd,
bőszén rikító.
Szerénységed
virítson!

GONDOSKODÁS

Horváth-Tóth Éva:

Törődésnek puha
vásznát vállamra
terítette
a szíved.

Kutasi Horváth Katalin:

Annyira törékeny
pengeélen jársz!
Kötözhetném
sebeid?

Radnóti Léda:

Szép gyerekkoromról
sok szeretettel
gondoskodtak
szüleim

Sági Klári:

Csak annyit várj mástól,
amennyit te tudsz
szívvel adni
másoknak!

Domokos Edit:

Gondoskodom rólad,
hiányt ne szenvedj!
Legyél mindig
szeretve!

Kutasi Horváth Katalin:

Simításom vágyod
tüskéiden át.
Megpuhítom -
növeszted.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Gondoskodtam rólad
eddig, de most már
te gondoskodsz
énrólam...

Jószay Magdolna:

Anyai gondosság
ösztönből fakad
embernél és
állatnál.

Sági Klári:

Az anyai szívnek
ez nem nehézség,
gondoskodni
mindig kész.

Kutasi Horváth Katalin:

Dajkádat elhagytad,
felhők ringatnak.
Ki simítja
le könnyem?

Szabó Eszter Helka:

A szeméből érted,
lelkeddel érzed,
mit szeretne.
Megóvod.

Kisznyszer Ibolya:

Figyelmes adottság
a gondoskodás,
érdek nélkül
szeretet.

Radnóti Léda:

Anyai oltalom
féltő szeretet
kíséri a
gyermeket

Szabó Eszter Helka:

Étetnélek téged.
Szeretgetnélek.
Átkarolnál,
mint akkor.

Horváth-Tóth Éva:

Míg szerető fészek
a család, benne
gondoskodás
a pehely.

Jószay Magdolna:

Idős szüleinkről
a gondoskodás
becsületünk
tanúja.

Kisznyszer Ibolya:

Ki adja, s ki kapja,
mindkettő örül,
megtisztelő
figyelem.

Kutasi Horváth Katalin:

Érintésed vágyom,
simításodat,
szavaidat
éhezem.

HÁLA

Radnóti Léda:

Hálás évszak az ősz
színekkel fizet
lombhullása
gyönyörű

Kutasi Horváth Katalin:

Jó, hogy megszülettem,
bármily fájdalmas
volt anyámnak,
s most nekem.

Szabó Eszter Helka:

Melengető érzés,
mi átjár, ha fagy.
Ajándékom
magad vagy.

Horváth-Tóth Éva:

Szívemben a hála
úgy ragyog rád, mint
harmatcseppben
a napfény.

Jószay Magdolna:

Néha jó szóért is
hálás lehetek.
Gorombaság
megaláz.

Jószay Magdolna:

Csodás pillanatok,
fényes emlékek -
hálás vagyok
és gazdag.

Horváth-Tóth Éva:

Bennem a hála, mint
törékeny virág,
szirmát bontja
most neked.

Jószay Magdolna:

Hálás tudok lenni
kicsiny dolgokért,
a szeretet
többet ér.

Sági Klári:

Megköszönni a jót
szép cselekedet,
hálálkodni
nem szégyen.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Köszönet az égnek,
s angyalainak,
mert Őt nekem
rendelték...

Kutasi Horváth Katalin:

Felnyitottad szemem,
kitártad szívem,
megmutattad
világod.

Radnóti Léda:

Ki nem mondott szavak
szeretetteljes
hátlateli
kapcsolat

Kisznýér Ibolya:

A hála békesség,
jó sors öröme,
ajándéka
szép remény.

Szabó Edit Irma:

Előző életem
hálászikrát szór:
különleges
küldetés.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

A hála: pénzre nem
váltható kincs. Jó
adni, és jó
kapni is.

Kutasi Horváth Katalin:

Hálával tartozom
a természetnek,
elkápráztat,
megnyugtat.

Horváth-Tóth Éva:

Ha felfedezed, hogy
mi mindened van,
hála fészkel
szívedbe.

Körmendi Rita:

Szeretet és hála
tölti el szívem,
mikor ölel,
boldogság.

IZGATOTTSÁG

Kutasi Horváth Katalin:

Egy-egy regény tüzelt,
felfaltam őket.
Tudni vágytam
végüket.

Horváth-Tóth Éva:

Mint egy buboréknyi
remegés, szívem
oly izgatott,
ha látlak.

Domokos Edit:

Izgatottan várom,
mi fog történni!
Kettő lehet:
jó vagy rossz!...

Jószay Magdolna:

Tövig rágom körmöm
egy jó film alatt,
izgatottság
ébren tart.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Friss pletykát hallottam!
Kinek mondjam el?
Izgatottan
várok rád.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Amikor meglátlak,
átjárja lelkem
izgatottság,
s szeretet...

Sági Klári:

Van, akit ösztönöz,
másokat bénít,
az izgalom
sajátos.

Kutasi Horváth Katalin:

Minden vizsga előtt
feszültség táplált,
bármennyit is
készültem.

Radnóti Léda:

Éneklés, versmondás
sok izgalmat hoz
de örömet
is okoz

Horváth-Tóth Éva:

Ha túl izgatottan
vársz a jövődre,
oda a ma,
nem is élsz.

Gáspár Klára:

Gyorsabban ver a szív,
izzad a tenyér,
várakozás,
izgalom.

Kisznayér Ibolya:

Kicsiny izgatottság
segít a vizsgán,
sikeresség
záloga.

Kutasi Horváth Katalin:

Izgalommal vártam,
mit rejt a Tátra.
Szerelmünket
formálta.

Horváth-Tóth Éva:

Forró láng a szívben,
izgatott éjek,
éber álmok,
várok rád.

Jószay Magdolna:

Ha izgatott vagyok,
vörös a fejem,
nincs nyugtom egy
percre sem.

Radnóti Léda:

Utazási lázban
csomagok között
kíváncsian
készülök

Kutasi Horváth Katalin:

Új vizeken járva,
kalandot űzve
felgerjedhet
izgalmam.

Kisznayér Ibolya:

Túlfűtött izgalom,
oka dönti el,
érdemes-e
átélni.

KÉPZELŐDÉS

Horváth-Tóth Éva:

Képzelődtem, mikor
úgy láttam, szeretsz.
Szívedben csak
csend vagyok.

Kutasi Horváth Katalin:

Gazdag képzeletem
nem ismer határt.
A valóság
lemarad.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Képzeletem száguld. Nem
szabhat határt
a valóság
sem neki.

Buday Éva:

Képzelődés: hiú
ábráncolás, nem
valóságos
történes.

Sági Klári:

Az álmok világa
szép dolgokat rejt,
képzelődni
szabadság.

Szabó Edit Irma:

Négykarú napkerék
szerencseforgó
képzélgésben:
lóhere.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Már nem képzelődés,
nem álom, nem vágy,
valóság vagy,
kedvesem...

Gyergyói Edit:

Képzeletem szárnyán,
csillagok között,
átélhetem
a csodát.

Kisznay Ibolya:

A képzelődés: terv,
ha kiszínezed,
s hiszel benne:
életed.

Szabó Eszter Helka:

Beccapod az ajtót.
Fogkeféd földön.
Szemem nyitva.
Megcsókolsz.

Radnóti Léda:

Képzeletem megcsalt.
Színes álmom volt,
de a hajnal
felvirradt.

Kutasi Horváth Katalin:

Elhúz fantáziám.
Utolérem még?
Megragadom
álmaim?

Jószay Magdolna:

Képzelőerővel
bárki gazdagabb
annál, kinél
hiányzik.

Gyergyói Edit:

Képzelődés vagy csak
álom? - Színesre
festem létem
perceit.

Kisznay Ibolya:

Jó a képzelődés,
ha tettere késztet,
s vágyad felé
elindít.

Sági Klári:

Én nem képzelődöm,
csak találgatok,
fantáziám
végtelen.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Szent Iván éjjelén
valóra válnak
legszebb, titkolt
vággyaink...

Radnóti Léda:

Valóság vagy álom
szememben fénylőn
ragyognak a
csillagok

LEVERTSÉG

Radnóti Léda:

Voltam sokszor levert,
de nem adtam fel,
mosolyogva
harcoltam.

Horváth-Tóth Éva:

Ha a lélek alig
rezeg, mert fáradt,
bús, vagy levert,
várj, ne dönts!

Gáspár Klára:

Mi ez a levertség?
Egy szürke felhő
eltakarja
vágyamat.

Kisznayér Ibolya:

Szívére szívárog
a bánat könnye,
a test fáradt,
erőtlen.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Se házam, se társam,
céltalan bolyong
lelkem. Mit is
reméljek?

Kutasi Horváth Katalin:

Minden mindegy lassan,
Csehov, ne kísérts!
Cselekednem
kéne már!

Domokos Edit:

Levertség van rajtam,
ki sem mozdulok -
szomorúság
gúzsba köt.

Szabó Edit Irma:

Az ihlet elkerül,
üres a papír,
nem fog a toll,
szűrt a fény.

Domokos Edit:

Nem érdekel semmi,
meredten nézek,
gondolatom
messze jár...

Horváth-Tóth Éva:

Végső soron a bú
oka nem más, mint
az igaz hit
hiánya.

Sági Klári:

Eltűnt a nap fénye,
elmúlt a szép nyár,
levetté tesz
a sötét.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Őszi, ködös idő
levetségemnek
oka, s te is
hiányzol...

Kutasi Horváth Katalin:

Belenehezültem,
sárba ragadtam.
Hogy emeljem
lábamat?

Gáspár Klára:

Reggel a felhő sírt.
Nem láttam a fényt.
Így indultam
leverten.

Gyergyói Edit:

Levertség költözött
fájón szívembe -
elszalasztott
boldogság.

Jószay Magdolna:

Nem is lehetnék már
ennél levettebb.
Most csak hallgass,
így lesz jobb!

Kisznyér Ibolya:

A levertség, bánat
mély kútba bukott
kihívások
kudarca.

Kutasi Horváth Katalin:

Szürke eső esik,
bánat simogat.
Nem emel föl
már senki...

MAGYARÁZKODÁS

Radnóti Léda:

Ma magyarázkodunk,
Holnap hazudunk,
Holnapután
meghalunk.

Kisznyszer Ibolya:

Féligazságból szótt
hamis mese szól,
ki elmondja,
tudja jól.

Horváth-Tóth Éva:

Magyarázkodni ám
könnyű, a tettek
helyettünk is
beszélnek.

Kutasi Horváth Katalin:

Miért is mondanék
bármit is erre?
Magyarázzam
lényegem?
24

Gáspár Klára:

Ne gyártsd a kifogást,
valld be ízibe':
rossz fát tettél
a tűzre.

Kisznyszer Ibolya:

Talán az önhittség
keres kifogást,
lényegtelen
magyaráz.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Érzem: már nem szeretsz.
Hiába minden
Szép szavak, csak
ámítás.

Kutasi Horváth Katalin:

Hogyha hibát ejtesz,
magyarázhatod.
Tökéletes
legyél hát!

Petres Katalin:

Megmagyarázni más,
magyarázkodni
felesleges
kísérlet.

Kisznyér Ibolya:

Meggyőző, ám hamis,
csúri-csavarja,
nincs érv, nincs tény
szavában.

Petres Katalin:

Ki magyarázkodik,
maga is tudja,
hogy hibázott,
hiába.

Jószay Magdolna:

A magyarázkodást
akkor sem veszik
komolyan, ha
igazság.

Sági Klári:

Se füle, se farka
annak, mit mondasz,
beszéd helyett
cselekedj!

Horváth-Tóth Éva:

Isten előtt nem kell
magyarázkodnom,
feloldoz és
megbocsát.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Nem magyarázkodom,
én ilyen vagyok,
ha nem tetszik,
elmehetsz...

Kisznyér Ibolya:

Körös-körül kerül
minden értelmet,
becsapja már
magát is.

Gáspár Klára:

Elég egy vallomás,
mondd el, mi történt!
Ne keresd a
kifogást!

Kutasi Horváth Katalin:

Van, mi egyértelmű,
miért is teszem.
Magyarázni
nem fogom.

OSTOBASÁG

Horváth-Tóth Éva:

A szerelem édes
ostobaság, két
szív közötti
bolondság.

Radnóti Léda:

Az ostoba szalad,
az okos halad.
Szabad madár
velünk száll.

Kutasi Horváth Katalin:

Rosszindulat gőgje
erőszakolja,
s ostobaság
születik.

Sági Klári:

„Nemtudásnak” is van
gyönyörűsége,
butaságot
leplezhet.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Hinni abban, hogy majd
megváltozik még,
ostobaság,
mert nem fog...

Kisznyér Ibolya:

Ostobaság bűne,
ha árt másoknak,
fel sem méri,
mit is tesz.

Kutasi Horváth Katalin:

Iszonyú veszélyes
ez a sötétség:
ostobaság
árnyéka.

Sági Klári:

Bárkiben megbízni
ostoba dolog,
óvatosan
ismerkedj!

Horváth-Tóth Éva:

Ugyanazt a hibát
sokszor véteni
ostobaság,
nem vitás.

Radnóti Léda:

Ostobaság - mondom -,
hazugságban élsz;
remélhetsz így
jobb éltet?

Kutasi Horváth Katalin:

Ha a nem tudásnak
nyögés a vége,
hogy tudsz csendben
maradni?!

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Minő ostoba tett
utánozni a
hasonlóan
ostobát!

Kutasi Horváth Katalin:

Ugyan nem ért hozzá,
eljátssza mégis,
be nem látja
bűneit.

Kisznyér Ibolya:

Nagyhangú, szűkszavú,
kiderül róla,
ha ostoba,
hiszen szól.

Petres Katalin:

Meggondolatlanság
ostobaságot
eredményez.
Aludj rá!

Radnóti Léda:

Az ostoba hiszi
magát okosnak,
dirigálna
másoknak.

Sági Klári:

Az ostobaságnak
húzd meg határát,
végletekig
ne menj el!

Kutasi Horváth Katalin:

Szűk a látóköre,
szíve is gonosz,
ostobának
született.

PÁTOSZ

Szabó Eszter Helka:

Az ünnep fenségét
a pátosz adja.
Örökbecsű
áldozat.

Kutasi Horváth Katalin:

Himnuszt vagy ódát írt,
fennköltén dalolt,
patetikus
hangnemben.

Sági Klári:

Szenvedélyes szónok
pátosszal teli
beszédével
varázsol.

Jószay Magdolna:

Igazat beszélni
pátosz nélkül is
elég. Csak nem
rendít meg.

Radnóti Léda:

Mondjad egyszerűen,
mindenki értse,
pátosznak nincs
értelme!

Sági Klári:

A lendületesen
szárnyaló beszéd
magával visz
mindenkit.

Kisznyér Ibolya:

Templomi orgonán
szíven ütő hit,
Bach fúgáján
ünnepel.

Radnóti Léda:

Pátoszos szólamok
folyamatosan
hallatszanak:
unalom!

Szabó Eszter Helka:

Beszédnek sója ő.
A lélek hangja.
Pátosz híján
szócséplés.

Horváth-Tóth Éva:

Hiába szónokolsz,
hangzatos csupán,
a tartalom
hazugság.

Kutasi Horváth Katalin:

Meggyőződést sugallt,
hitet árasztott,
orgánuma
elbűvölt.

Horváth-Tóth Éva:

Volt idő, amikor
az égig emelt
heves szavad.
Elnémult.

Kutasi Horváth Katalin:

Ünnepélyes hatást
keltett beszéde,
átéléssel
szónokolt.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Ó, csak semmi pátosz!
Szeretlek, szívem,
tiéd egész
életem...

Sági Klári:

Ha régvolt szónokok
hangját hallhatnánk,
megtudnánk, mi
a pátosz.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Szónokol és ámít.
Isszuk minden szép
szavát. Hazug
prókátor!

Kutasi Horváth Katalin:

Szenvedéllyel beszélt,
elhivatottan.
Megragadta
szívemet.

Kisznyér Ibolya:

Fenséges ünnepség,
bíbor, aranyfény,
eskü hangja
visszhangzik.

SAJNÁLAT

Kutasi Horváth Katalin:

Fájlalom, hogy vége,
így rendeltetett.
Szívem szakad
nélküled.

Horváth-Tóth Éva:

Sajnálattal közlöm,
hogy hamarosan
kigyógyulok
belőled.

Szabó Eszter Helka:

Sajnálát nem enyhít
súlyos gondokon.
Tett kell oda
mielőbb.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Az elvesztegetett
időt sajnálom,
hisz az élet
túl rövid...

Kutasi Horváth Katalin:

Együttérzel néha?
van, kit megsajnálsz?
Maradt hely a
szívedben?

Jószay Magdolna:

A sajnálat is több,
mint rideg közöny.
Együttérzést
is jelent.

Horváth-Tóth Éva:

Az önsajnálát kút,
amelynek vize
lassan ölő,
rút méreg.

Kutasi Horváth Katalin:

Kivész a sajnálat,
közöny hódít már?
Meg sem látjuk,
ki szenved?

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Őszinte sajnálat
sugárzik felém.
Betegségem
az oka.

Sági Klári:

Már sajnálom magam,
gyorsan öregszem,
ifjúkorom
messze jár.

Gyergyói Edit:

Sajnáltalak, mikor
elmentél végleg -
rám fagyott a
sóhajod.

Pásku Erzsébet:

Rövid életünkben
kevés az idő
mindent hinni.
Sajnálom.

Szabó Eszter Helka:

Meghalt egy barátnőm.
Sajnálom nagyon.
Érzem, érzi
odaát.

Jószay Magdolna:

Ha sajnálsz, segíthetsz,
valamit tehetsz
azzal is, ha
meghallgatsz.

Kisznyér Ibolya:

A bocsánatkérés
a sajnálomnál
magasztosabb,
nemesebb.

Radnóti Léda:

Az embert szeretni
kell, nem sajnálni;
lealázni
nem szabad!

Kutasi Horváth Katalin:

Összeszorul szívem
fájdalmad látva.
Tedd le terhed!
Segítetek!

Gyergyói Edit:

Sajnálom, hogy ennyit
kell várnod reám -
már érik a
gyümölcsünk!

TAGADÁS

Kutasi Horváth Katalin:

Attól, hogy tagadod,
azért még úgy van,
rosszul esik,
jól tudom.

Elem Elemér:

A valót nem vallom
Végig tagadom
Ez fájdalom
Feladom

Joó Brigi:

Cirkuszi világban
bohócnak állva
létezésem
tagadom.

Horváth-Tóth Éva:

Nem tagadom, ha fáj.
A valósággal
szembenézek
bármikor.

Radnóti Léda:

Nem tagadtam soha
éveim számát,
csak titkoltam,
nem mondtam.

Jószay Magdolna:

Ami ellenkezik
értékrendemmel,
ösztönösen
tagadom.

Sági Klári:

A múltat tagadni
értelmetlenség.
Ami történt,
megtörtént.

Radnóti Léda:

Őszintének lenni
sokkal egyszerűbb,
mint tagadni
bármit is.

Szabó Eszter Helka:

Gyűrődés gyülemlik
tagadásokból.
Ki vasalja
el őket?

Péteriné Jencski Erzsébet:

Ne tagadd, hogy szeretsz,
hisz úgyis tudom,
vigyázol rám,
segítesz...

Kutasi Horváth Katalin:

Ha Lucifer lennék,
többször tagadnék,
így sem mondok
sok igent.

Horváth-Tóth Éva:

Túl sok energiát
emészt fel az, ha
megtagadjuk
magunkat.

Kisznay Ibolya:

Tagadás szellemét
emberek közé
rég szétszórta
Lucifer.

Joó Brigi:

Tagadom fájdalmam,
szívem vérezze
perzselődik
teérted.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Nem vártam biztatást,
csak egy pár szép szót.
Nem kell tőled
szánalom!

Kutasi Horváth Katalin:

Tagadom a nemet,
így igent mondok,
nem mondhatok
már talánt.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Mi tagadás, én is...
Én is szeretlek.
Szép az élet
Teveled...

Joó Brigi:

Tagadhatatlanul
szertefoszlanak
reggelente
álmaim.

ÜGYETLENSÉG

Horváth-Tóth Éva:

A szerelem, mint az
üveg, törik, ha
a szív szava
ügyetlen.

Gyergyói Edit:

Ügyetlenkedés nem
kétkelkezesség -
a pillanat
varázsa.

Radnóti Léda:

Félrecsúszik a láb,
megrogyan a térd,
kapkod a kéz,
nincs tartás!

Kutasi Horváth Katalin:

Elárulja arcom,
mit is gondolok.
Ügyetlenül
leplezem.

Leslie Pintye:

Ügyetlen voltam, Sam!
De legközelebb
jobban fogok
célozni!

Radnóti Léda:

Kiesik kezemből
minden ceruza,
gépen írok:
nem csoda.

Jószay Magdolna:

Ne ügyetlenkedj már,
még a kilincs is
ott marad a
kezedben!

Kutasi Horváth Katalin:

Nem jutok semmire,
eltévedek itt.
Tisztességem
vezérel.

Sági Klári:

Egyikünk szélesebb,
más megfontolt, de
bárki lehet
ügyetlen.

Horváth-Tóth Éva:

Nem mindig a szerszám
az ügyetlenség
oka, hanem
a két kéz.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Ügyetlen volnék? Két
bal kezem van, de
mindkettő jól
működik.

Kisznýér Ibolya:

Csúfolták, gúnyolták
ügyetlen létem,
balkezesnek
születtem.

Joó Brigi:

Leforráztam magam
a tűzhely mellett,
hólyagos lett
a kezem.

Elem Elemér:

Ügyem egyre fogyott,
A „tlen” alkotott.
Vele lettem
Ügyetlen.

Kutasi Horváth Katalin:

Összevissza megyek,
keresem helyem.
Rossz sorba szól
a jegyem...

Péteriné Jencski Erzsébet:

Mint nagy elefánt a
porcelánboltban,
mászáltam én
versek közt...

Leslie Pintye:

Strickland: Hill Valley-nek
történetében
a McFlyok
lúzerek.

Kisznýér Ibolya:

Setesuta szegény,
oly sokszor mondták,
önbizalma
elfogyott.

VESZTESÉG

Horváth-Tóth Éva:

Amikor már minden
elveszett, akkor
derül ki, hogy
mi fontos.

Radnóti Léda:

Kinek a gyermekét
fedi sírhalom:
tudja, mi a
fájdalom.

Kutasi Horváth Katalin:

Most már soha többé
nem láthatom meg
magamat a
szemedben.

Szabó Eszter Helka:

Gyászmunkáról papol
a lélekgyógyász.
Fáj a hiány.
Élő árny.

Leslie Pintye:

Quentin Tarantino
a példaképem.
Visszavonul.
Kár érte.

Sági Klári:

Ki hosszú életet
kapott Istentől,
sok szerettét
siratja.

Kutasi Horváth Katalin:

Káromkodsز és fütyülsz,
nótád temeted,
hortobági
poéta?

Buday Éva:

Az elvesztegetett
édes pillanat
már hiányzik,
fájdalom.

Leslie Pintye:

Kis nemecek ernő
hősi halállal
elcsendesül
párnák közt.

Kisznyér Ibolya:

Lélek vesztesége
a gyász virága,
sötét szirmán
könny fénylik.

Elemér Elem:

Bár fáj az elmúlás,
Akad megnyugvás.
Elfogadom
A sorsom.

Jószay Magdolna:

Nagy veszteség voltál,
bennem űrt hagytál.
Apám most a
szivárvány.

Kutasi Horváth Katalin:

Ha már nem becsülnek,
tisztességemet
bizonygatni
nem fogom.

Buday Anikó:

Apró bosszúság, vagy
kínzó hiány, ha
elhagysz, talán
veszteség?

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Létezik-e nagyobb
veszteség, mint ha
egy gyermeket
temetünk?

Leslie Pintye:

A háború vége:
Schindler listáján
csak ezer név
szerepel.

Sági Klári:

Nem ég már szemedben
szerelem lángja,
nincs ölelés,
meghittség.

Kutasi Horváth Katalin:

Minden darabokban...
Részekben lobban...
Ady holdja
oly csonka!

ZSÖRTÖLŐDÉS

Kutasi Horváth Katalin:

Amikor zsörtölödsz,
elvakulsz végleg,
s nem látod, hogy
igyekszem.

Sági Klári:

Ha csak meglátom őt,
idegeskedem,
pedig nem bánt,
csak morog.

Horváth-Tóth Éva:

A bosszankodás is
egy lassan ölő
méreg, létet
rövidít.

Leslie Pintye:

- Pinokkió! - kiált
a vén Gepettó.
- Egy mihaszna
báb maradsz!

Szabó Eszter Helka:

Zsémbes zsörtölődés
falra hányt borsó.
Szemed dörzszöld!
Engem láss!

Kutasi Horváth Katalin:

Megint morgolódtál.
Karba font kezed,
s mérges szemed
elárul.

Kisznyszer Ibolya:

Minden apróságért
csak perlekedik,
nem lesz boldog
sohasem.

Horváth-Tóth Éva:

A kárálás mohó
érzelem, hiszen
felfalja az
álmokat.

Leslie Pintye:

„Megnézem, mit csinál.
Henyél? Taj neki!”
- így a gonosz
mostoha.

Jószay Magdolna:

Az avarban sokszor
a legszebb virág
nyílik... Így ne
zsörtölődj!

Radnóti Léda:

Csúnya, ha mérgelődsz,
arcodon ránc lesz,
szemed fénye
sötétül.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Zsörtölődő vénség!
De könnyen mondtuk
húszévesen!
Ránk mondják?!

Kutasi Horváth Katalin:

Perlekedni kívánsz?
Viszályt szítanál?
Keress kákán
is csomót!

Kertész Nóra:

Háborgó háborút
viselsz társaddal,
békétlen vagy
magaddal.

Leslie Pintye:

Marmeladov neje
zsörtölődik. Már
megint részeg.
Nincs rubel.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Mindig én pakolok.
Mi vagyok? Cseléd?
Zoknit, gatyát
eldobálsz!

Szabó Eszter Helka:

Nyelved folyton pörög.
Üres szó görög.
Szeretetért
esdeklek.

Kutasi Horváth Katalin:

Házsártos betegnek
kedvére tenni
hiába is
igyekszel...

A folyóirat szerzői:

Bartalovics Terézia
Buday Anikó
Buday Éva
Csernyi Noémi
Domokos Edit
Elem Elemér
Gáspár Klára
Gyergyói Edit
Holécziné Tóth Zsuzsa
Horváth-Tóth Éva
Joó Brigi
Jószay Magdolna
Kertész Nóra
Kisznyér Ibolya
Klotz Mária
Körmendi Rita
Kristófné Vidók Margit
Kutasi Horváth Katalin
Leslie Pintye
Pásku Erzsébet
Péteriné Jencski Erzsébet
Petres Katalin
Radmila Marković
Radnóti Léda
Sági Klári
Szabó Edit Irma
Szabó Eszter Helka
T. Bernáth Panni
Tuboly Erzsébet

*A Verslista honlapja:
<https://www.verslista.hu>*

*A Képzeld el... irodalmi folyóirat honlapja:
<http://www.kepzeldel.hu>*

*Az Irodalom Feketen-Fehéren c. folyóirat honlapja:
<http://poeta.hu/feketen-feheren>*

*A Poéta Irodalmi Portál honlapja:
<http://www.poeta.hu>*
